

Allende, andar och duktiga amatörer

AMATÖRTEATER

Henkien talo

Text: Isabel Allende. Regi och dramatisering: Terhi Tuominen. Scenografi och rekvisita: Marika Kahra och arbetsgruppen. Dräkter: Kerttu Könkkölä-Heinonen. Ljus: Tikku Heino. Ljud: arbetsgruppen. På scenen: Virve Laasonen, Kati Hynninen, Tanja Nieminen, Tapio Rauvala, Malla Herronen, Kerttu Könkkölä-Heinonen.

Föreställning på Teater Kultsa i Södervik 29.3.

■ Nyfikenheten för mig till Teater Kultsas lokal i Söderviks gamla gasverk. Amatörteatern är nämligen först ute i Finland med att sätta upp Isabel Allendes *Andarnas hus*.

I dag är Allendes debutroman från 1982 lite bortglömd men får säkerligen ändå en topplacering på många listor över favoritböcker och läsupplevelser. Att dramatisera och regissera den är inte ett enkelt uppdrag för Terhi Tuominen som är registuderande vid Yrkeshögskolan Metropolia. Förutom att många i publiken har en relation till verket är nätet av karaktärer och sidoberättelser hisnande tätt och garanterat svårhanterligt.

Den senare utmaningen försöker Tuominen lösa genom att delvis stryka karaktärer. Rosa med det gröna håret är fysiskt frånvarande på scenen trots att hon nämns och närvarar som en påminnelse i Albas (Tanja Nieminen) smaragdgröna hårtestar. På samma sätt är Blancas älskare, revolutionären Pedro Terceiro García, reducerad till en gitarr –

så sägs hans förebild också vara den revolutionära sångaren Victor Jara vars musik spelas i föreställningen.

Fokus ligger därmed på Esteban (Tapio Rauvala), hans klärvoajanta fru Clara (Virve Laasonen), dottern Blanca (Kati Hynninen) och barnbarnet Alba. Två berättare i poncho – Malla Herronen och Kerttu Könkkölä-Heinonen – förtäljer förtroligt och medryckande den mustiga chilenska släktkrönikan.

Tuominen har en känsla för texten, karaktärerna och den magiska realismen som här verkställs med sparsamma medel. Stökigt och långrandigt blir det nog, man hade vunnit på att helt utelämna vissa bifigurer och sidospår i stället för att som nu försöka tränga in dem i en bisats. Men stämningen är på sin plats.

Att det är fråga om ett renodlat amatöretablissemang syns i utförandet: scenografin, bric-à-brac-rekvisitan och kostymerna. Skådespelarna är däremot duktiga. De tolkar texten temperamentsfullt, finstämt och trovärdigt och har dessutom karisma som heter duga.

Besöket på Kultsa påminner om tidlösheten i *Andarnas hus*, inte minst med tanke på Pinochetdiktaturens uppgång som utgör den politiska och historiska ramen för romanen. I den arabiska vårens efterdyningar och i en tid där ekonomisk och politisk stabilitet får säkras med alla tänkbara medel kan det vara bra att minnas att avklippta stjärklar inte hindrar nya frön från att gro.

Isabella Rothberg

029 080 1381, isabella.rothberg@hbl.fi

”Besöket på Kultsa påminner om tidlösheten i *Andarnas hus*, inte minst med tanke på Pinochetdiktaturens uppgång som utgör den politiska och historiska ramen för romanen.”

STÄMNINGSFULL

TOLKNING. Som slutarbete vid Yrkeshögskolan Metropolia har Terhi Tuominen förvandlat *Andarnas hus* till teaterföreställning. Från höger uppifrån Kati Hynninen, Tanja Nieminen, Virve Laasonen, Malla Herronen och Kerttu Könkkölä-Heinonen. TIMO SEPPÄLÄ

